

יורם בן-חרות:

„כשע שהיהודים בארץ לא מכירים את הזעתר!“

במוצאי יום-הכיפורים נהגה סבתא שלי לקחת אותי למיטבח שלה. ודבר ראשון היתה בוצעת לחם לבן. טובלת אותו בשמן ואחר-כך בזעתר. כשאני מריחה זעתר, אני מריחה מוצאי יום-הכיפורים בירושלים. הזעתר, שהוא תבלין הנעשה מצמח הגדל פרא בארץ, צריך היה להיות לנו הישראלים מה שהאורגנו לאיטלקים ומה שהצילי לדרום-אמריקאים. אבל חוץ מירושלים ומכאלה שקונים מיתות אצל אבולע'פייה ביפו, מי בכלל מכיר את הזעתר? יורם בן-חרות, ממוצא אלון הגליל, חושב בדיוק כמוני. פגשתי אותו השבוע הולך ממקום למקום ומחלק זעתר לאנשים. הוא נתן גם לי, אבל לא הספקתי להגיד ג'ק רובינזון ומישהו הרים את הזעתר שלי. מה שמראה שאולי יש תיקוה שהזעתר יחזור למקום הכבוד שראוי לו על מדף התבלינים. שאלתי את יורם איזה קשר יש לו ולזעתר?

מה זאת אומרת איזה קשר? אני גר בגליל, נכון? הזעתר גדל בר בארץ ישראל, נכון? אז יש לי קשר? את יודעת שהשכנים הערבים שלנו צורכים זעתר בכמויות אדירות, משהו כמו קילוגרם לנפש לשנה?

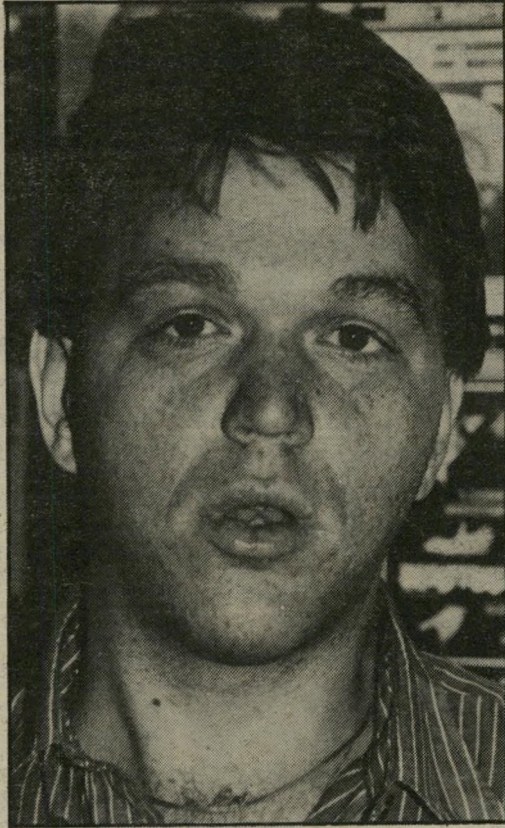
את יודעת שאבותינו השתמשו בזעתר לא רק כתבלין לאכילה, אלא גם לצורכי פולחן וטהרה? ומה אנחנו עושים עם הזעתר — כלום, שום דבר?

● **מה אפשר לעשות עם זעתר, פרט לכך שמוסיפים אותו כתבלין או משתמשים בו לצורכי פולחן וטהרה?**

אם לכך אדם יש נזלת והוא סובל מסתימת אף, או במקום להוסיף למכשיר אדים עלי אקליפטוס, מוסיפים עלי זעתר ירוקים והאף נפתח צ'ק צ'ק. תאמיני לי, זה ממש פשע שהיהודים כארץ הזאת לא מכירים את הזעתר.

● **אני מכירה.**

אז או שאת מערות המזרח, או שאת ירושלמית.

„איציק אשכנזי:

„אנשים מחפשים בווידיאו אקשן, ושיהיה בצבעים!“

קראתי בעיתון שהרחובות היו סתומים מאנשים ביום הראשון שבו שבתה הטלוויזיה, קראתי על מקקי-תנועה. על תנועה חזקה של קונים ביריד. אדם ומעונו' ובשבע-הספר. למחרת הלכתי לבדוק את העניין הלכה למעשה. הרחובות לא היו פקוקים, בתי-הקפה לא המו אדם. ביריד-הספר לא היתה צפיפות יוצאת-דופן ומכל המירפסות, בלי יוצא מהכלל שמעתי את מכשיר הטלוויזיה פועל: המסקנה — אם הטלוויזיה הישראלית שובתה, עם ישראל מסתדר גם בלעדיה, הוא פשוט מעביר לירדן, לבנון, סוריה או מצרים, או מכניס למכשיר הווידאו את הקאסטה התורנית. שאלתי את איציק אשכנזי, עובד בסיפריית השאלה לווידיאו, מה התרחש בסיפרייתו ביום בו שבתה הטלוויזיה?

קודם כל, מכרתי 30 מנויים ביום, שזה בהחלט לא רגיל. חוץ מזה, אנשים שכרדך-כלל באים ולוקחים קאסטה בודדת ומתלבטים בגלל המחיר הגבוה, 600 שקל, לא עשו חשבון. אנשים לקחו שלושה-ארבעה סרטים במכה, בלי לחשוב על המחיר.

● **היו תורים?**

מה זה תורים? היה לי פה לחץ אדיר. הייתי מוקף ערימות של קאסטות. מרוב קאסטות לא ראו אותי.

● **איזה סרטים היו מבוקשים?**

הכל. תורכית, יוגית, שליפות, סרטים כחולים.

● **מהו הסרט המבוקש ביותר בסיפרייה?**

אוקטופוסי של ג'מס בונד.

● **ומהם הסרטים הלא-מבוקשים?**

סרטים בשחור-לבן. לא תאמיני, אבל סרטים מצויינים כמו קזבלנקה עם המפרי בוגרט, קלאסיקה של ממש, אף אחד לא רוצה. אנשים מחפשים אקשן ושיהיה בצבעים.

רפי נלסון:

„כל המיפלגות חוץ מזו של עזר וייצמן!“

אדם שוכב לו בשמש בחוף ימה המופלא של טבה. שותה בירה. תופס שלוה ולא חושב על שום דבר — לא בחירות, לא אינפלציה, לא מחתרת ואמילו לא על זה שהוא צריך לחזור מחר לתל-אביב. והנה שלוותו מופרעת. עלם ועלמה בחולצות טי של הליכוד, מטרידים אותו ממנוחתו ומחלקים לו חומר תעמולתי. ואיפה כל זה קורה, אם לא במקום הכי פחות פוליטי במרחב — בכפר של רפי נלסון. אין ברירה, צריך לקום מהמגבת, לנער את השלוה ולשאול את רפי נלסון מדוע הוא מרשה לליכוד לעשות אצלו תעמולה בחוף?

לא נעים, הם באו עם אלי לנראו, הוא בא עם השיירה של הליכוד לאילת, לא נעים מאלי לנראו, אני לא יכול לזרוק אותם.

● **אנשים לא רוצים סוליטיקה, רוצים שמש, ים, בירה וכמוזיקה.**

נתתי גם לשולמית אלוני להפיץ פה חומר, צריך לתת הורמנות שווה לכל המיפלגות. אני בכך אדם לא פוליטי, אני לא מתערב.

● **כל מיפלגה שרוצה יכולה לעשות אצלך תעמולת בחירות על החוף?**

כל מיפלגה חוץ מעזר וייצמן. אני נוסע להרצליה לעשות חוגי בית נגד עזר וייצמן, שילמדו להכיר את האופי של האיש הזה.

● **ומה יהיה עם החבר'ה של הליכוד שמפריעים את מנוחת השוכבים על החוף?**

אמרת מפריעים? אני תיכף מטפל בזה! יאללה ליכורניקים. מספיק! תשימו את הפוליטיקה באוטו ותחזרו לתפוס שמש.